

[Boligministeren.]

valget og hvad partiet skal mene, det er jo flere, der er med til det, og det går på bedste demokratiske vis, kan jeg trøste hr. Guldberg med.

Jeg har svaret på de rejste spørgsmål vedrørende parcelhusene. Meget af det, hr. Guldberg her var inde på, var jo i højere grad skattepolitiske, finanspolitiske problemer, som vel skal klares i et lidt andet udvalg end i boligudvalget, selv om jeg måske erkende og er klart enig i, at disse problemer også kommer boligudvalget og boligproblemerne ved. Men mange af de spørgsmål, der ligger i parcelhussektoren, er jo spørgsmål, som er af finansministeriel karakter og altså vedrører skattelovgivningen og ikke umiddelbart boliglovgivningen, selv om det naturligvis på mange steder kobler sammen.

Jeg vil også godt lige hæfte mig lidt ved det, hr. Guldberg sagde om banker, sparekasser, forsikringsselskaber, tankanlæg og parcelhuse. Han sagde, at det er det, der står „fy“ ved i de socialistiske lærebøger. Jeg ved ikke, om hr. Guldberg læser Finanstidende til daglig, men jeg kan i hvert fald råde hr. Guldberg til at læse Finanstidende fra den 20. oktober 1972, side 67. Jeg har aldrig antaget Finanstidende som en socialistisk lærebog, men her står næsten ordret det, som der står i mit cirkulære, og det, der var baggrunden for mit cirkulære, det citeres i dette blad.

Hr. Guldberg slutter med de sædvanlige betragtninger omkring licitationsreglerne i det sociale byggeri eller mangelen på samme. Jeg går ud fra, at hr. Guldberg har haft den samme diskussion med daværende boligminister Hastrup om disse regler, som også var gældende dengang, da hr. Guldberg sad i regeringen.

Jeg går også ud fra, at hr. Hastrup har svaret på samme måde, som jeg har gjort det tidligere gange og også vil gøre i dag: hvis hr. Guldberg eller andre kan bevise over for mig, over for boligudvalget, at en licitationsordning kan give billigere priser end de ordninger, man i dag arbejder med, er jeg da klart villig til at ændre dette. Vi har den opfattelse, og det havde boligminister Hastrup formentlig også, at systemet med gentagelsesprincippet var det, der gav muligheden for de billigste priser og muligheden for det mest kontinuerlige byggeri.

I øvrigt mener jeg, at vi måske i højere grad skal beskæftige os med nye former end de gammelkendte som licitation eller de andre former, som man bruger i dag, og se lidt på totalentrepriseproblemet og nogle af de andre nye ting. Det tror jeg ville være mere rigtigt end at diskutere licitationsprincippet. Men som sagt: jeg kan love hr. Guldberg, og mere kan der vel ikke gøres, at hvis det kan bevises, så er jeg da klar til at ændre på reglerne. Jeg er ikke interesseret i at opretholde et system, der er med til at fordyre byggeriet. Min fornemste opgave er at være med til at billiggøre ikke mindst det sociale byggeri.

Over for hr. Dahlgaard vil jeg blot rette hr. Dahlgaards udtalelse — som måske var en fortalelse — om, at cirkulæret har stoppet byggeriet. Der har jo ikke, og det vil jeg da godt gentage endnu en gang, været tale om at skabe arbejdsløshed eller nedskære produktionen. Det er da muligt, at nogen har den opfattelse, at det er nødvendigt at nedsette det totale byggeri, det ved jeg i hvert tilfælde hr. Dahlgaard tidligere har været inde på nogle tanker om, at vi byggede for meget, og at dette land ikke havde økonomiske muligheder for at bygge så meget. Det er jo også noget af det, som kapitalmarkedsrådet er i gang med en diskussion om, og som folketinget naturligvis også skal drøfte. Men jeg vil blot understrege, at det er ikke denne situation, det er ikke dette problem, dette cirkulære og denne regulering tager sigte på. Det er kun at anvende den forhåndenværende arbejdskraft på den mest hensigtsmæssige måde. Er der ikke problemer i et område, finder bestemmelserne i cirkulæret ikke anvendelse; er der problemer, ja, så skal cirkulæret anvendes.

Jeg tror, jeg har svaret på spørgsmålet om prognoserne, og jeg tror ikke, vi er så forfærdelig meget uenige i den udvikling, som har været i gang. Vi kan være uenige i måden, det skal gøres på, og jeg så da, at hr. Dahlgaard i et blad — jeg tror, det var i et fynsk blad — stillede det forslag, at man i stedet for at regulere på den måde, regeringen har gjort, burde have ophævet momsrefusionen totalt og dermed fordyret byggeriet, altså fordyret parcelhuset, med 16.500 kr. som en totaludgift og dermed bremset byggeriet igennem en fordyrelse. Det er vel ikke lige den vej med en fordyrelse af byg-